

Geschillenkamer

Beslissing 47/2026 van 5 maart 2026

Dossiernummer: DOS-2025-02871

Betreft: De vermeende inbreuk op het recht van inzage in het dossier van een huisdier

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit,

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna “AVG”;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna “WOG”;

Gelet op het reglement van interne orde van de Gegevensbeschermingsautoriteit, zoals goedgekeurd door het Directiecomité op 25 april 2024 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 31 mei 2024;

Gelet op de stukken van het dossier;

Heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klager: X, hierna “de klager”; en

De verweerder: Dierenartsenpraktijk Y, hierna “de verweerder”.

I. Feiten en procedure

1. Op 16 juli 2025 dient de klager een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna "de GBA") tegen de verweerder. Het voorwerp van de klacht betreft een vermeende inbreuk op het recht van inzage in het dossier van een huisdier.

Op 31 mei 2025 overlijdt de hond van de klager.

Op 6 juni 2025 stuurt de klager, per e-mail, een verzoek tot inzage van het dossier van zijn hond, inclusief de auditlogs van het dossier, naar de verweerder.

Op 6 juni 2025 bezorgt de verweerder het dossier van de hond aan de klager.

De klager stelt dat hij op 10 juni 2025 een opvolgingse-mail naar de verweerder stuurt.

De klager stelt dat de verweerder op 15 juni 2025 een negatief antwoord geeft op het verzoek tot inzage van de auditlogs van het dossier van de hond van de klager en dat er geen verdere informatie met de klager gedeeld zal worden totdat de beroepsverzekeraar van de verweerder haar advies heeft gegeven.

De klager stelt dat hij op 17 juni 2025 een tweede opvolgingsmail naar de verweerder stuurt.

Op 22 juni 2025 stuurt de verweerder extra informatie omtrent het dossier van de hond van de klager. Hierin wordt de protocolversie van het dossier kenbaar gemaakt aan de klager. Hieruit blijkt dat de gegevens omtrent de dosering van de medicatie verschillen van de versie van het dossier dat op 6 juni 2025 werd bezorgd.

Op 23 juni stuurt de klager een bevestiging van ontvangst van het antwoord naar de verweerder.

De klager stelt dat hij op 23 juni een opvolgingse-mail naar de verweerder stuurt.

Op 1 juli 2025 stuurt de verweerder een negatief antwoord op de vraag van de klager om alsnog de auditlogs van het dossier aan hem over te maken. Daarnaast bevat deze e-mail het antwoord op andere vragen die vermoedelijk door de klager werden gesteld in zijn e-mail van 23 juni 2025.

2. Op 23 juli 2025 wordt de klacht door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 van de WOG en op 23 juli 2025 wordt de klager hiervan op de hoogte gesteld overeenkomstig artikel 61 WOG.
3. Op 23 juli 2025 wordt de Geschillenkamer gevat op grond van artikel 92, 1° van de WOG.

II. Motivering

4. Op basis van de elementen in het dossier die de Geschillenkamer bekend zijn, en op basis van de bevoegdheden die haar door de wetgever op grond van artikel 95, § 1 WOG zijn toebedeeld, beslist de Geschillenkamer over de verdere opvolging van het dossier; *in casu* gaat de Geschillenkamer over tot het seponeren van de klacht overeenkomstig artikel 95, § 1, 3° WOG, op basis van de hiernavolgende motivering.
5. Wanneer een klacht geseponneerd wordt, dient de Geschillenkamer haar beslissing trapsgewijs te motiveren¹ en:
 - een technisch sepot uit te spreken indien het dossier geen of niet voldoende elementen bevat die tot een sanctie kunnen leiden, of indien er onvoldoende uitzicht bestaat op een veroordeling wegens een technische belemmering, waardoor zij niet tot een beslissing kan komen;
 - of een beleidssepot uit te spreken, indien ondanks de aanwezigheid van elementen die tot een sanctie kunnen leiden, de voortzetting van het onderzoek van het dossier niet opportuun lijkt in het licht van de prioriteiten van de GBA, zoals gespecificeerd en toegelicht in het sepotbeleid van de Geschillenkamer².
6. In het geval op meer dan één grond wordt geseponneerd, dienen de sepotgronden (resp. technisch sepot en beleidssepot) in volgorde van belangrijkheid te worden behandeld³.
7. In het voorliggend dossier gaat de Geschillenkamer over tot een seponering van de klacht, op grond van één sepotgrond. Er ligt namelijk één motief aan de basis van de beslissing van de Geschillenkamer waarom zij het onwenselijk acht verder gevolg te geven aan het dossier en derhalve beslist niet over te gaan tot, *inter alia*, een behandeling ten gronde:
 - *“Uw klacht is niet voldoende gedetailleerd of wordt niet ondersteund door bewijs dat de Geschillenkamer in staat zou kunnen stellen te beslissen of er al dan niet sprake is van een inbreuk op de AVG EN uw klacht heeft geen grote maatschappelijke en/of persoonlijke impact.”*⁴
8. Vooreerst gaat de Geschillenkamer overeenkomstig haar sepotbeleid na of de ingediende klacht grieven bevat met een grote maatschappelijke en/of persoonlijke impact. Gegevensbeschermingsautoriteiten, baseert de Geschillenkamer zich op de criteria die de

¹ Hof van Beroep Brussel, Sectie Marktenhof, 19de kamer A, Kamer voor marktzaken, arrest 2020/AR/329, 2 september 2020, p. 18.

² In dit verband verwijst de Geschillenkamer naar haar sepotbeleid zoals uitvoerig uiteengezet op de website van de GBA: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/sepotbeleid-van-de-geschillenkamer.pdf>

³ Cf. Titel 3 – *In welke gevallen zal mijn klacht waarschijnlijk worden geseponneerd door de Geschillenkamer?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

⁴ *Ibid.* sepotgrond B.5, p.15.

Europese gegevensbeschermingsautoriteiten hanteren om verwerkingen met een “hoog risico” in de zin van artikel 35 AVG te identificeren.

9. Na het overlijden van de hond van de klager wil de klager inzage in het dossier van de hond dat door de verweerder (dierenarts) wordt bijgehouden. De klager beroept zich op het recht van inzage uit artikel 15 AVG om inzage te verkrijgen van het dossier alsook van de auditlogs van het dossier. De verweerder bezorgt het dossier van de hond aan de klager, maar wil de auditlogs of een kopie daarvan niet overhandigen, omdat deze geen persoonsgegevens van de klager zouden bevatten.
10. *In casu* stelt de Geschillenkamer vast dat de betrokken verwerking waarop de klacht ingediend door de klager betrekking heeft *prima facie* niet kan worden ondergebracht in één van de gevallen opgesomd in artikel 35.3 AVG.⁵
11. Indien de criteria voor een grote maatschappelijke of persoonlijke impact niet van toepassing zijn, weegt de Geschillenkamer de persoonlijke impact van de omstandigheden van de klacht op de fundamentele rechten en vrijheden van de klager af tegen de efficiëntie van haar tussenkomst om te beslissen of zij het opportuun acht de klacht ten gronde te behandelen. Bij deze afweging erkent de Geschillenkamer de persoonlijke en emotionele impact van het welzijn van een gezelschapsdier, maar stelt vast dat deze impact *prima facie* niet van dezelfde aard is als het risico op impact dat wordt afgewogen in artikel 35.3 AVG.
12. Alvorens over te gaan tot een analyse van het recht van inzage in verband met het dossier van de hond wil de Geschillenkamer het begrip persoonsgegevens in context van deze klacht kaderen. De Geschillenkamer sluit niet uit dat een dossier van een dier bij een dierenarts persoonsgegevens van de eigenaar kan bevatten, maar de gegevens die in zulke dossiers worden opgenomen kunnen *an sich* niet automatisch als persoonsgegevens van de eigenaar worden aanzien. Aan de hand van het bijgevoegd bewijsmateriaal kan de Geschillenkamer niet vaststellen dat de gegevens die door de klager worden opgevraagd effectief diens persoonsgegevens zijn, aangezien deze mogelijk niet zouden kunnen leiden tot de (her)identificatie van de klager.⁶ Om deze reden stelt de Geschillenkamer dat het recht van inzage verleend door de AVG *in casu* niet zou gelden op het dossier van de hond.
13. Alsnog stelt de Geschillenkamer vast dat de verweerder *prima facie* het recht op inzage van de klager heeft gerespecteerd aan de hand van de deontologische code van de verweerder,

⁵ De verwerking is geen (a) systematische en uitgebreide beoordeling van persoonlijke aspecten van natuurlijke personen, die is gebaseerd op geautomatiseerde verwerking, waaronder profilering, en waarop besluiten worden gebaseerd waaraan voor de natuurlijke persoon rechtsgevolgen zijn verbonden of die de natuurlijke persoon op vergelijkbare wijze wezenlijk treffen; (b) grootschalige verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens als bedoeld in artikel 9, lid 1, of van gegevens met betrekking tot strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten als bedoeld in artikel 10; of (c) stelselmatige en grootschalige monitoring van openbaar toegankelijke ruimten.

⁶ Art. 4.1 AVG.

wat buiten het beoordelingsgebied van de Geschillenkamer ligt.⁷ Indien het dossier toch persoonsgegevens van de klager zou bevatten, stelt de Geschillenkamer vast, aan de hand van het bijgevoegde bewijsmateriaal, dat de verweerder het inzagerecht uit artikel 15 AVG heeft nageleefd. De verweerder zou het dossier aan de klager hebben bezorgd, wat overeen zou komen met de elementen die door een verwerker aan een betrokkene moeten worden bezorgd volgens rechtspraak van het Europees Hof van Justitie.⁸

14. Volgens deze rechtspraak zou de verweerder alle nodige persoonsgegevens hebben meegedeeld aan de klager, met name persoonsgegevens die door de verweerder werden verzameld en opgeslagen en die hem identificeerbaar maken. Er zijn daarnaast geen aanwijzingen dat de auditlogs betrekking hebben op de persoonsgegevens van de klager en bijgevolg geen verwerking van zijn persoonsgegevens zouden zijn, aangezien deze logs *prima facie* geen informatie bevatten die de identificatie van de klager mogelijk zouden kunnen maken.⁹
15. Daarnaast geeft het recht van inzage recht op een kopie van de persoonsgegevens die worden verwerkt. Daaruit blijkt dat het recht van inzage enkel betrekking heeft op de persoonsgegevens opgenomen in de bestanden en niet de bestanden als geheel, zolang de kopie een getrouwe reproductie of transcriptie van het origineel is. Er zijn daarnaast geen aanwijzingen dat de metadata die verbonden zijn aan het dossier van de hond bij de kopie van de persoonsgegevens horen, aangezien deze enkel verbonden zouden zijn aan het originele bestand en niet als persoonsgegevens gedefinieerd zouden worden.¹⁰
16. Hieruit volgt dat de vraag van de klager tot inzage van de auditlogs niet onder het recht van inzage zou vallen, aangezien er onvoldoende bewijsmateriaal bij de klacht werd bijgevoegd waaruit zou blijken dat de auditlogs persoonsgegevens van de klager bevatten. Overigens is geen algemene verplichting om dit soort gegevens te bewaren, waardoor de middelen die nodig zijn voor het voeren van een diepgaand onderzoek niet evenredig zouden zijn met de mogelijke uitkomst van dit onderzoek.¹¹
17. Gezien de klacht geen grote maatschappelijke of persoonlijke impact vertoont aan de hand van het bijgevoegde bewijsmateriaal, aangezien blijkt dat de verweerder het recht op inzage van de klager gerespecteerd zou hebben, zonder daartoe verplicht te lijken aan de hand van de kwalificering van de gegevens uit het dossier en gezien de opgevraagde auditlogs *prima facie* geen deel zouden uitmaken van de persoonsgegevens die onder het

⁷ Art. 51 AVG en art. 17.3 Code der Plichtenleer van de Orde der Dierenartsen, https://www.ordederdierenartsen.be/sites/default/files/Code2024_0.pdf

⁸ HvJ 04/05/2023, Österreichische Datenschutzbehörde, C-487/21, ECLI:EU:C:2023:369, https://infocuria.curia.europa.eu/tabs/jurisprudence?sort=DOC_DATE-DESC&searchTerm=%22C-487%2F21%22&publishedId=C-487%2F21

⁹ *Ibid.* rn. 22.

¹⁰ *Ibid.* rn. 21, 32.

¹¹ Artikel 15.4 Code der Plichtenleer orde Der Dierenartsen.

recht van inzage vallen, concludeert de Geschillenkamer dat de klacht geen behandeling ten gronde vereist, omdat de klacht niet wordt ondersteund door bewijs dat de Geschillenkamer in staat zou kunnen stellen te beslissen of er al dan niet sprake is van een inbreuk. De Geschillenkamer beslist om opportuiniteitsredenen om geen gevolg te geven aan het dossier.

III. Publicatie en mededeling van de beslissing

18. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de GBA. Het is daarentegen niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de partijen rechtstreeks worden bekendgemaakt.
19. Overeenkomstig haar sepotbeleid, zal de Geschillenkamer de beslissing aan de verweerder overmaken¹². De Geschillenkamer heeft immers besloten om haar sepotbeslissingen ambtshalve ter kennis te brengen van verweerders. De Geschillenkamer ziet echter af van een dergelijke kennisgeving wanneer de klager om anonimiteit heeft verzocht ten opzichte van de verweerder en de kennisgeving van de beslissing aan de verweerder, zelfs indien deze gepseudonimiseerd is, het niettemin mogelijk maakt om de klager te (her)identificeren¹³. Dit is evenwel niet het geval in de onderhavige zaak.
20. Overeenkomstig artikel 57 WOG en gelet op de taal waarin de klacht werd ingediend wordt het Nederlands gehanteerd als proceduretaal.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om de voorliggende klacht te seponeren op grond van artikel **95, §1, 3°** van de WOG.

Beroep kan worden ingesteld tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 108, § 1 van de WOG, binnen een termijn van 30 dagen na kennisgeving ervan, bij het Marktenhof (hof van beroep van Brussel), met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verwerende partij. Een dergelijk beroep kan worden ingesteld door middel van een verzoekschrift op tegenspraak dat de in artikel 103⁴ ter van het Gerechtelijke Wetboek (Ger.W.) opgesomde vermeldingen dient te bevatten¹⁴.

¹² Cf. Titel 5 – *Zal de sepot van mijn klacht worden gepubliceerd? Zal de tegenpartij hiervan op de hoogte worden gebracht?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

¹³ *Ibidem*.

¹⁴ "Het verzoekschrift vermeldt op straffe van nietigheid:

Het verzoekschrift op tegenspraak moet worden ingediend bij de griffie van het Marktenhof overeenkomstig artikel 1034^{quinquies} van het Ger.W.¹⁵, of via het e-Deposit informaticasysteem van Justitie (artikel 32ter van het Ger.W.).

Om de klager in staat te stellen andere mogelijke rechtsmiddelen te overwegen, verwijst de Geschillenkamer de klager naar de toelichting in haar sepotbeleid.¹⁶

(Get). Hielke HIJMANS

Directeur van de Geschillenkamer

1° de dag, de maand en het jaar;

2° de naam, voornaam, woonplaats van de verzoeker en, in voorkomend geval, zijn hoedanigheid en zijn rijksregister- of ondernemingsnummer;

3° de naam, voornaam, woonplaats en, in voorkomend geval, de hoedanigheid van de persoon die moet worden opgeroepen;

4° het voorwerp en de korte samenvatting van de middelen van de vordering;

5° de rechter voor wie de vordering aanhangig wordt gemaakt;

6° de handtekening van de verzoeker of van zijn advocaat."

¹⁵ "Het verzoekschrift met zijn bijlage wordt, in zoveel exemplaren als er betrokken partijen zijn, bij aangetekende brief gezonden aan de griffier van het gerecht of ter griffie neergelegd."

¹⁶ Cf. Titel 4 – Wat kan ik doen als mijn klacht wordt afgesloten? van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.